

LA POLÍTICA D'ADQUISICIONS DE L'ÀREA DE MUSEU I PATRIMONI DE L'INSTITUT MUNICIPAL REUS CULTURA

Reus, 25/03/19

Índex de continguts

0. INTRODUCCIÓ.....	2
1. HISTÒRIA DEL MRSV I DE LES SEVES COL·LECCIONS.....	3
2. MISSIÓ DEL MRSV.....	5
3. DESCRIPCIÓ DE LES COL·LECCIONS DEL MRSV.....	5
4. ÀREES D'INTERÈS PER A CRÉIXER.....	11
5. CENTRE DE LA IMATGE MAS IGLESIAS.....	13
6. CRITERIS GENERALS PER A LES ADQUISICIONS.....	17
7. PROTOCOL D'ADQUISICIÓ.....	18
8. BAIXES D'OBJECTES DE LA COL·LECCIÓ.....	19
9. ANNEXES: MODELS DE DOCUMENTS.....	20

0. INTRODUCCIÓ

L'Àrea de Museus i Patrimoni de Reus és, essencialment, un instrument al servei de la conservació de la memòria col·lectiva de la societat reusenca. Les seves tasques són les d'exhibir, restaurar, conservar i investigar el patrimoni cultural, material i immaterial de Reus i del seu entorn geogràfic, des de la prehistòria fins a l'actualitat, així com impulsar activitats culturals, socials i educatives per a la transmissió de tot el seu llegat cultural. Les seves funcions es desenvolupen en tres àmbits:

- Conservar, augmentar, documentar i difondre les seves col·leccions, representatives de la història, el patrimoni i la cultura locals, que configuren el seu fons patrimonial i n'esdevenen l'actiu més important.
- Desenvolupar, impulsar i col·laborar en recerques, exposicions i accions de divulgació que possibilitin un millor coneixement de la història, el patrimoni i la cultura reusenques.
- Coordinar i donar suport a totes aquelles accions que –a nivell patrimonial– es duguin a terme en relació amb la recerca, la conservació i la difusió del patrimoni arqueològic, històric, etnològic, artístic i fotogràfic de Reus.

Per fer-ho, l'Àrea de Museus i Patrimoni de Reus disposa dels següents equipaments:

- Museu de Reus Salvador Vilaseca.
- Centre de la Imatge Mas Iglesias.
- Espai expositiu de la Bòbila del Sugranyes.
- Refugi antiaeri de la Patacada.
- Centre d'Art Cal Massó.

Per les característiques dels diversos equipaments, és el Museu de Reus Salvador Vilaseca (MRSV) des d'on es manté –d'una forma continuada– l'adquisició d'objectes en qualsevol format que enriqueixin quantitativament i qualitativament les col·leccions del MRSV. Amb tot, però, l'adquisició no pot fer-se d'una manera aleatòria. Qualsevol adquisició que faci el MRSV ha de respondre a una planificació prèvia i a una prioritització.

És en aquest sentit que la principal funció de la política d'adquisicions del MRSV és marcar les línies directores per tal que el creixement de les col·leccions sigui coherent amb els objectius de la institució. El document ha d'establir, d'una banda, el marc en el qual creixeran les col·leccions i, per l'altra, les normes i els procediments d'adquisició, així com la gestió d'aquestes col·leccions. El document serà l'eina amb què el personal tècnic haurà de guiar-se per a fer evolucionar el creixement de les col·leccions. També cal tenir present que aquest serà un document que caldrà fer evolucionar i adaptar als nous plantejaments i objectius que en l'àmbit patrimonial tingui el nostre museu.

El Centre de la Imatge Mas Iglesias, per la seva especialització, s'ha de dotar d'una política d'adquisicions pròpia, pel que serà analitzat a banda en l'apartat 5.

1. HISTÒRIA DEL MRSV I DE LES SEVES COL·LECCIONS

Tot i que la necessitat d'un museu públic a Reus es va deixar sentir al llarg de la segona meitat del segle XIX i del primer terç del XX, no va ser fins el 1933 que es va endegar de manera definitiva el primer museu municipal. La intenció original de l'Ajuntament era crear-ne un a partir de la col·lecció prehistòrica –de propietat particular– de Salvador Vilaseca Anguera, formada des del final de la segona dècada del segle XX i exposada amb molt d'èxit al Centre de Lectura l'any 1932. Vilaseca, però, quan va ser designat director honorari del Museu Municipal, el 1933, va reorientar la idea original vers la constitució d'un museu de caràcter general, bàsicament d'història local. La tasca realitzada pel conservador (primer interí i després oficial) del nou Museu, Pere Rius i Gatell, es va adreçar a la recerca i captació de materials dispersos d'interès local i comarcal, a partir dels que ja formaven part del patrimoni municipal. D'aquesta manera, el Museu Municipal instal·lat a cal Rull i inaugurat el 14 d'abril de 1934 tenia pocs materials arqueològics, però una quantitat prou significativa de peces relacionades o vinculades a la història de la ciutat i als seus personatges més destacats: artistes, militars, polítics, religiosos, etc. Les perspectives eren, aleshores, ampliar paulatinament les col·leccions amb noves aportacions que milloressin els fons dedicats –per exemple– al general Joan Prim, al pintor Marià Fortuny o a l'arquitecte Antoni Gaudí, sense deixar de recuperar per a la ciutat peces més o menys representatives o emblemàtiques de la seva història. De tota manera, en acabar l'any 1935 el Museu Municipal “Prim-Rull” ja era gairebé atapeït d'objectes.

La situació es va modificar radicalment com a conseqüència de la guerra Civil. Entre mitjan 1936 i 1938, al nou Museu de Reus –seu de la Delegació local i comarcal del Servei de Patrimoni Artístic de la Generalitat– hi va anar a parar un nombre molt considerable –en quantitat i qualitat– de pintures, escultures, retauls i altres objectes artístics, arqueològics i històrics procedents de temples afectats i d'entitats i col·leccions particulars de Reus i de les comarques del seu entorn. L'escassa capacitat de cal Rull es va veure superada molt ràpidament i fou necessari cercar l'estatge molt més ampli de cal Gai, a l'actual avinguda de Prat de la Riba, amb la intenció d'establir-hi un gran Museu Comarcal. La derrota republicana va significar, entre altres coses, la devolució de la major part de les peces ingressades al Museu, per dipòsit o per expropiació, durant la guerra. Moltes d'aquestes peces –abans del seu retorn als antics propietaris o posseïdors– es van exposar al final de 1939 de manera conjunta a l'antiga Escola del Treball.

El Museu es va haver de reobrir, a mitjan 1940, amb els materials que romanien dels fons anteriors al juliol de 1936 que no havien estat destruïts pels bombardeigs feixistes (1938), o cedits a altres museus, a més dels objectes no retornats i/o no reclamats al llarg de 1939 i 1940 i d'una sèrie de peces traslladades des del Centre de Lectura, procedents –sobretot– de l'antiga Agrupació Excursionista de Reus. Les circumstàncies, doncs, van obligar a reprendre una tasca de recaptació similar a la iniciada el 1933, amb unes entrades limitades a les aportacions o donacions particulars de records locals, a les d'unes quantes troballes arqueològiques (de vegades procedents d'excavacions endegades pel Museu o pel seu director), a les gestions afortunades o oportunes del director o de la Junta i, excepcionalment, a l'acció d'un grup de patrocinadors (l'anomenada “Agrupación Mariano Fortuny”) que va facilitar l'arribada de dibuixos, pintures i objectes personals de Fortuny, a més de llibres i documentació sobre aquest important artista.

Com era previsible, amb el pas dels anys cal Rull va tornar a quedar petit i es va fer evident la necessitat d'ampliar les instal·lacions o de traslladar les col·leccions a un nou local. L'oportunitat va venir, a partir de 1955, amb el projecte de construcció d'un gran edifici a l'actual plaça de la Llibertat a càrrec de la Caixa de Pensions, un projecte que es va fer realitat uns quants anys després amb la inauguració, el 15 de setembre de 1961, de les noves instal·lacions als baixos de l'edifici. El nou Museu (només el Museu, no l'edifici) va ser declarat, pocs mesos després, el març de 1962, “monumento histórico-artístico”. Tenint en compte el nou espai, Vilaseca va organitzar un Museu d'acord amb uns criteris museogràfics molt senzills: explicar de manera cronològica i acumulativa la història i les característiques socials, econòmiques i industrials més singulars de la ciutat, inclosa la producció ceràmica, i complementar-ho amb l'exposició de les millors peces disponibles del fons d'art medieval i modern i dels pintors i escultors més destacats dels nascuts a Reus. L'interès de Vilaseca pels instruments agrícoles i dels oficis preindustrials –tot seguint la tasca de recerca

iniciada per Ramon Violant i Simorra– i un seguit de donacions ben gestionades es van concretar en l'acumulació d'un fons etnogràfic molt important que també va gaudir d'un espai considerable d'exposició. No cal dir que la seva col·lecció prehistòrica, que havia seguit incrementant, va romandre encara aliena al Museu.

Era, doncs, un museu gairebé tancat, amb una exposició permanent que podia durar molts anys i que, de fet, durant un quart de segle va romandre pràcticament igual que el dia de la inauguració. L'índex de la guia del *Museo Municipal de Reus*, editada a Madrid l'any 1963, m'explicava el contingut. La mort de Salvador Vilaseca, l'abril de 1975, inicià una etapa que podem considerar en certa manera paral·lela a la situació política del país. Una primera fase, al principi pràcticament continuista, es va desenvolupar sota la direcció de la Dra. Lluïsa Vilaseca, filla i eficaç col·laboradora del primer director del Museu. Amb la democràcia municipal es va reformar i ampliar la Junta o Patronat, es va crear una Comissió de Treball i un Grup de Recerques Arqueològiques (que va permetre l'entrada de nous materials d'èpoques antiga, medieval i moderna), es va aconseguir la cessió de l'edifici de l'antiga seu a Reus del Banc d'Espanya i es van iniciar diversos contactes amb el Departament de Cultura de la Generalitat.

L'Ajuntament va aprovar la creació de la Fundació Pública Municipal "Museu d'Arqueologia Doctor Salvador Vilaseca" i va signar un conveni amb la Generalitat l'abril de 1982 (publicat al DOG fins el juliol), per tal d'instal·lar la col·lecció Vilaseca en l'edifici del raval de Santa Anna. El mes d'agost, l'Ajuntament aprovà la creació de la Fundació Pública "Museu Comarcal de Reus", d'acord amb un conveni signat amb la Generalitat de manera simultània a l'anterior, per tal d'integrar en la xarxa comarcal autonòmica la resta d'equipaments museístics de la ciutat: l'edifici de cal Rull "i el patrimoni museístic que hi està dipositat", així com els baixos de la plaça de la Llibertat i "el patrimoni constituït pels elements de decoració i mobiliari, i els objectes històrics, artístics i científics que s'hi guarden".

Pràcticament coincidint amb el cinquantenari de la inauguració del primer Museu Municipal, el 17 d'abril de 1984 es va inaugurar oficialment "la primera fase" (*sic*) del Museu d'Arqueologia Salvador Vilaseca. S'hi exposava una selecció de peces de la col·lecció Vilaseca, complementada amb els materials arqueològics de què ja disposava el Museu. No es va aprofitar l'ocasió per a obtenir la cessió, aleshores, de la biblioteca particular i de l'arxiu personal del prehistoriador (que no van ingressar fins el 1996), amb la qual cosa els materials exposats o emmagatzemats no es van poder documentar de manera total i exhaustiva.

El novembre de 2001, l'Ajuntament va crear l'Institut Municipal de Museus de Reus (IMMR), un organisme autònom municipal sense finalitat lucrativa, dedicat a la investigació, la conservació i la difusió del patrimoni cultural de Reus i la seva àrea. L'any 2016, l'Ajuntament va fusionar l'Institut Municipal d'Acció Cultural (IMAC) i l'IMMR en un sol organisme, l'Institut Municipal Reus Cultura (IMRC), en el qual l'Àrea de Museus i Patrimoni ha acabat integrant el que va ser l'IMMR.

2. MISSIÓ DEL MRSV

El MRSV entén com a patrimoni el conjunt de manifestacions culturals materials i immaterials fruit de l'activitat de l'home vinculat al nostre espai geogràfic: Reus i la seva comarca natural. Partint, doncs, d'aquest principi, l'objectiu del MRSV és reunir unes col·leccions que siguin testimoni fidel de l'evolució al llarg del temps de les activitats, econòmiques, socials, polítiques, culturals i artístiques de l'entorn geogràfic que ens és propi i que esdevinguin eines per a interpretar la nostra herència cultural i els fonaments socials, culturals i artístics del nostre present.

3. DESCRIPCIÓ DE LES COL·LECCIONS DEL MRSV

Les col·leccions del MRSV es distribueixen en tres grans àrees temàtiques, que conjuntament esdevenen un fons patrimonial excepcional. Tot el fons és format, ara, per un total de 15.500 peces, que es divideixen en:

Fons d'Art	2.599
Fons d'Etnografia i Història	9.215
Fons d'Arqueologia	3.686

3.1 Col·lecció d'Arqueologia

• *Els fons d'èpoques prehistòriques i de l'antiguitat.* El metge i prehistoriador reusenc Salvador Vilaseca (1896-1975) va aconseguir reunir al llarg de la seva vida una importantíssima col·lecció de materials arqueològics, procedents de nombrosos jaciments prehistòrics i protohistòrics explorats i excavats per ell mateix a les comarques situades a l'entorn de Reus. Tot i que els objectes de l'antiga col·lecció Vilaseca constitueixen –des de 1984– la base del fons arqueològic actual del MRSV, n'hi ha d'altres –no tan nombrosos, però certament considerables i importants– de procedències molt diverses: dipòsits, donacions, expropiacions (durant el període de la guerra Civil) i –especialment– recuperacions, prospeccions, intervencions i excavacions arqueològiques endegades pel mateix Museu de Reus o per diferents entitats i investigadors. Atès que la relació de noms de jaciments i de persones seria massa feixuga, ens limitarem a una descripció general dels fons actualment existents, tot esmentant les localitats i els materials més significatius o destacables de cada període.

Des del punt de vista cronològic, els materials paleontològics i arqueològics conservats al MRSV abasten des del paleolític inferior fins a l'època contemporània, tot i que els objectes més recents que es poden veure a l'exposició permanent són sempre anteriors a l'ocupació musulmana medieval del nostre territori, és a dir, al segle VIII. Els materials més antics (restes de fauna fòssilitzada del període quaternari, procedents del barranc de la Boella) tenen almenys mig milió d'anys d'antiguitat; els més *moderns*, d'època tardoantiga o visigòtica (com una sivella de bronze trobada en un enterrament de la vil·la dels Antigons), són del segle VI o VII.

• *Al Paleolític inferior* corresponen els fòssils de diversos mamífers quaternaris localitzats al fons del barranc de la Boella (al límit dels termes de Reus i Tarragona), apareguts ensems amb tres sílex, de talla atípica, i dos còdols de pissarra, partits verticalment, que podrien documentar –els seus retocs semblen de factura antròpica i no casuals– la presència humana més antiga en el nostre territori; una peça de sílex, de talla bifacial, recuperada al camí Fondo o de la Pedrera (Reus), i una còpia de la famosa dextral bifacial acheuliana, de sílex negre, que fou suposadament trobada al segle XIX a prop de Constantí. El *Paleolític mitjà* és representat per les restes de fauna (d'un exemplar de cérvol i d'altres animals terrestres i aquàtics) i, sobretot, per les eines de sílex procedents dels terrers de l'antiga bòbila del Sugranyes (Reus), típicament mosterianes; per un gran còdol tallat, de quarsita, de l'antic forn del Cabalet (Reus), i per les peces retocades i el percussor de sílex del mas de Pere Blanc (Capçanes). Molts més abundants són els jaciments del *Paleolític superior*, amb indústries associades pràcticament de manera exclusiva a l'espècie humana actual. Són molt interessants, per exemple, els nombrosos i variats útils de sílex d'aquest període localitzats en els diferents nivells estratigràfics dels abrics de Sant Gregori (Falset) i la Mallada (el Perelló), així com els exemplars d'indústries *epipaleolítiques* –acompanyats d'abundants restes de fauna– de l'abric de l'Areny (Vilanova d'Escornalbou), de la cova del Filador (Margalef) i del ja citat jaciment de Sant Gregori (Falset). En aquest últim indret fou trobada –el 26 de desembre de 1932– la plaqueta de llicorella

amb una jove cérvola gravada, d'adscripció cronològica encara discutida, que ha esdevingut una de les peces emblemàtiques de les col·leccions del MRSV i que és una excel·lent mostra de l'art moble prehistòric.

- El *Neolític*, que representa l'abandó de l'economia depredadora dels caçadors-recol·lectors paleolítics per la de producció agrícola i ramadera (amb els nous objectes i eines que s'hi relacionen), és molt ben representat en els fons del Museu. La ceràmica, sovint decorada (amb cordons aplicats, incisions o empremtes de *cardium*), esdevé el veritable fòssil director dels jaciments neolítics, tant dels establerts encara en abrics i coves com en cabanes i petits poblats a l'aire lliure. Dels jaciments més importants, cal esmentar l'abric de l'Areny (Vilanova d'Escornalbou); les coves de la Font Major (l'Espluga de Francolí), del Cartanyà (Vilaverd), Ill de la Serra de les Quimeres (Pradell de la Teixeta) i de les Gralles (Rojals); el poblat de les Valls (Riudecols); els fons de cabanes de l'Institut Pere Mata (Reus) i de les Quatre Carreteres (Vila-seca); els enterraments de la cista de les Comes (Conesa) i de l'avenc del Rabassó (Pradell), aquest últim amb un collaret fet amb denes de pedra verda; els braçalets de pectuncle del raval de Jesús (Reus), del Marmellar (Capçanes) i del Cingle Blanc (Arbolí); els ossos, cargols i petxines utilitzats com a peces de collaret de les Carboneres (Siurana) i el gran nombre de rodelles de collaret procedents de l'espectacular amagatall prehistòric localitzat casualment a l'antic forn de la Rota (Castellvell del Camp); les destrals i altres eines de pedra polimentada de les Deveses (Alforja), el Masroig, Colldejou, Castellvell, Capafonts i Arbolí; les indústries de còdols treballats del cap de Salou; els molins de mà de l'Institut Pere Mata (Reus) i de la Solana del Bepo (Ulldemolins); i, molt especialment, els materials procedents dels sepulcres de fossa de la bòbila del Casals (Riudecols) i de la partida del Brugar (amb ossos corresponents a tres individus, les restes humanes més antigues localitzades fins ara al terme de Reus), amb diversos objectes dipositats com a ofrena funerària. El fenomen del megalitisme no té una presència precisament espectacular en les nostres contrades, amb escassos elements monumentals, però els materials de la cista dolmènica del Pla de la Sala (Passanant) en són interessants testimonis arqueològics. Al període neoneolític correspon el jaciment localitzat a l'actual Aeroport de Reus, amb restes d'un forn ceràmic i d'enterraments.

- El *Calcolític* o *eneolític*, caracteritzat per l'ús de les primeres armes i eines de metall, és molt ben representat l'exposició permanent, amb un bon nombre de peces de coure majoritàriament procedents de coves, entre les quals cal destacar les del Cingle Blanc (Arbolí), les del passeig dels Frares (Escornalbou) i el cau del Molí Paperer (Marçà). També s'hi ha conservat objectes que assenyalen indubtablement el començament de l'explotació minera, com els pics i martells de pedra de la Solana del Bepo (Ulldemolins), o que evidencien una incipient activitat metal·lúrgica, com els fragment de gresols i de valves de motlles de fundició, les destrals, les puntes de fletxa, els ganivets o els punxons trobats a les coves del Cingle Blanc (Arbolí), de l'Heura (Ulldemolins), del Cartanyà (Vilaverd) i al cau d'en Serra (Picamoixons). D'aquest període és també la plaqueta de pedra de la cova del Bosquet (Mont-ral), amb una forma vagament antropomorfa i diverses incisions lineals i esquemàtiques; aquesta plaqueta és –probablement– una estilitzada representació de la gran deessa-mare prehistòrica i una de les peces més singulars del fons del Museu.

- D'època encara eneolítica o ja de la *primera edat del Bronze* són els bells exemplars o fragments de vasos de ceràmica campaniforme recuperats als caus d'en Serra (Picamoixons) i del Molí Paperer (Marçà) i a les coves del Cartanyà (Vilaverd), del Cingle Blanc (Arbolí), Fonda (Salomó), Josefina (Escornalbou) i Porta-Lloret (Siurana), entre d'altres. Molts dels jaciments suara esmentats han donat també materials corresponents al *Bronze mitjà*, per bé que –pel que fa a ceràmica– hem de destacar la gran gerra de rebost de la cova de la Vila (la Febró), gairebé completa, amb impressions digitals, una extraordinària decoració plàstica formada per cordons en relleu i mamellons i dues anses aplicades. També s'exposen peces que formaven part de les ofrenes funeràries de diverses coves funeràries col·lectives, d'entre les quals cal esmentar els botons d'os (piramidals o en forma de tortuga) i les denes de collaret fetes amb materials orgànics (ossos, closques de gastròpodes, petxines, vèrtebres de peix) o inorgànics (esteatita, cal·laïta, calcita, metall), a més dels braçalets, collarets, anells, fíbules, agulles decorades (com les de la cova de la Font Major de l'Espluga de Francolí) i tota mena d'objectes d'abillament personal fabricats amb coure o bronze. D'aquestes enterraments col·lectius esmentem, per exemple, els del cau d'en Serra (Picamoixons) i les coves de l'Heura (Ulldemolins), de l'Arbonès (Pradell), del Solà de la Vila (Pradell) i del Bosquet (Mont-ral). També cal tenir en compte la col·lecció de puntes de fletxa de bronze, recuperades a l'Obaga de les Ventoses (Montmell), les Planes (Bonastre), Serra de l'Espasa (Capçanes), mas de Candi (Siurana), mas de Celoni (Margalef), ca Rosset (Pedrafita), mas de la Cova (Vimbodí-Vallclara), Alforja i Reus.

- Els materials pertanyents a l'anomenat *Bronze final*, majoritàriament procedents de necròpolis d'incineració, però també de poblats (amb un incipient urbanisme) i de coves, són especialment característics. S'exposen uns quants exemplars d'urnes cineràries amb decoracions en relleu i objectes de bronze de les ofrenes funeràries de les necròpolis de la Tosseta (els Guiamets) i de les Obagues (Ulldemolins), així com peces de ceràmica acanalada i diversos materials recuperats –entre d'altres– als poblats del Coll del Moro (Serra d'Almos) i de la Serra de l'Espasa (Capçanes) i a les coves del Cingle Blanc (Arbolí), de la Font Major (l'Espluga de Francolí) i a les del Janet i del Marcó (Tivissa). Del mateix període és la tenalla de rebost sencera trobada a la cova del Daniel (Capafonts).
- Durant la *primera edat del Ferro* i l'època de les primeres colonitzacions al nostre territori de pobles de la Mediterrània oriental es va produir l'evolució definitiva de la població autòctona. Tot i que amb les primeres fonts escrites, és a dir, amb el pas de la prehistòria a la història, comencem a disposar de nous elements complementaris de la informació estrictament arqueològica, aquesta és imprescindible per al coneixement detallat de la vida quotidiana i de la cultura material. D'aquest període s'exposen diverses i interessants peces de ferro, bronze i ceràmica procedents de les excavacions i prospeccions realitzades per S. Vilaseca als poblats protohistòrics del Coll del Moro (Serra d'Almos), del Molar i de l'altre Coll del Moro (Gandesa). Podem destacar-hi el càlcat de ceràmica àtica de vernís negre que formava part del material exhumat al túmul funerari annex al poblat del Coll del Moro de la Serra d'Almos.
- A la segona edat del Ferro correspon la *cultura ibèrica*, força ben documentada a les nostres contrades per mitjà de les troballes de ceràmica a torn (habitualment decorada amb pintura) portades a terme –entre altres jaciments– a les sitges del mas de l'Inspector (Reus), de la plaça d'Isabel Besora (Reus) i de les Timbes (Riudoms) i als importants poblats de Serra de l'Espasa (Capçanes) i del Castellet de Banyoles (Tivissa). A més de diverses i interessants peces arqueològiques originals –vasos pintats, àmfores i grans gerres de rebost, terracutes i exvots (d'entre els quals és necessari esmentar les tanagres policromades i els “peveters” del Bordissal de Camarles, així com les petites figures antropomorfes de la Serra de l'Espasa), fragments de ceràmica amb epigrafia ibèrica esgrafiada, un molí giratori de pedra volcànica, monedes d'argent i de coure, etc.–, també s'exposa una maqueta de les romanalles del poblat de Santa Anna (Castellvell del Camp), excavat pel conservador del Museu de Reus, Pere Rius, l'any 1934, tot i que els materials aleshores recuperats es van perdre –a l'igual que els procedents d'altres jaciments ibèrics i romans– l'any 1938, arran d'un bombardeig de l'aviació feixista (hi ha, tanmateix, materials procedents d'intervencions molt més recents).
- La romanització del nostre territori, iniciada amb la fundació de la colònia Tàrraco (218 aC) i closa amb la fi de la dominació visigòtica i la conquesta musulmana (713-714 dC), és –sens dubte– un dels períodes més importants de la nostra història. L'ocupació i l'explotació agroramadera de l'entorn de la ciutat romana va ser especialment intensa durant l'època altoimperial, a la qual corresponen molts dels materials procedents de les vil·les localitzades als actuals termes municipals de Reus (partides dels Antigons, Monterols, la Buada, la Grassa i la Catafara), la Canonja (la Boella), Riudoms (mas de Gomandí i les Timbes), Riudecols (les Roques), la Selva del Camp (Parets-delgades), Salou, Vilallonga, Alcover, Cambrils, etc. Cal citar, pel seu evident interès, les escultures de marbre recuperades a la vil·la dels Antigons (Reus), concretament una singular representació de la deessa Cíbele (dempeus, flanquejada per dos lleons), una altra de Bacus, déu del vi i la verema (nu, amb la pantera als peus), i el bust d'un sàtir (aparentment, un antic retrat retocat), a més de diversos fragments d'altres estàtues i figures. Són destacables, així mateix, el bell tors de Bacus trobat a la vil·la del Murtrar (Riudoms); la placa amb màscara teatral bàquica, en relleu, procedent de Tarragona; l'estela funerària amb la representació d'un matrimoni, en forma de dos bustos en relleu, també procedent de la veïna ciutat; la petita làmina de bronze, repussada, amb retrats imperials i gòrgones, de la vil·la de Parets-delgades (la Selva del Camp), també excavada abans de la guerra Civil pel Museu de Reus; les diverses inscripcions llatines sobre làpides, ares i pedestals de marbre o de pedra local (de Tarragona, Reus, Cambrils i Salou); les monedes i els diferents objectes d'argent, de bronze (sobretot d'abillament personal), d'ivori, d'ós, de terracuita i de vidre dels Antigons (Reus), les Timbes (Riudoms), la Grassa (Reus) i altres jaciments; els modestos enterraments d'inhumació, amb fosses protegides amb lloses de pedra –com el de les Roques, de Riudecols, del qual procedeix un ungüentari de vidre bufat– o amb senzills sarcòfags de pedra o sepulcres bastits amb àmfores o amb tègules i ímbrices –com els del mas de Tramuntà (Ginestar) o els dels jaciments reusencs del mas de Valls, de l'Hort Lluny, de la Buada i dels Antigons;

les àmfors procedents de troballes submarines en aigües de Cambrils, Salou i l'Ametlla de Mar; les peces ceràmiques d'importació (especialment vasos de *terra sigillata* i llànties amb decoració), i les àmfors, tègules, antefixes i altres materials de construcció fabricats als forns romans dels Antigons (Reus), del mas de Gomandí (Riudoms), la Buada (Reus), Salou, Alcover, etc.

• *Els fons de les èpoques medieval, moderna i contemporània.* Del període visigòtic només s'exposen un anell de bronze, serpentiforme, procedent de la partida de la Grassa (Reus) i una sivella de cinyell recuperada a l'interior d'un sepulcre de lloses localitzat en un dels sectors més tardans la vil·la dels Antigons (Reus). D'altra banda, també es conserven al MRSV materials d'èpoques posteriors, majoritàriament procedents d'intervencions realitzades al terme municipal reusenc i, més concretament, en el nucli urbà. Hi destaquen els fons procedents de les excavacions realitzades l'any 2000 a l'antic barri del Pallol, on es van posar al descobert les restes de la muralla medieval (segles XIV-XV) i dels forns terrissers productors de ceràmica, especialment però no únicament decorada amb reflex metàl·lic, amb blau i policroma, datable entre mitjan segle XVI i mitjan segle XVII.

3.2 Col·lecció d'Etnografia i Història

El MRSV disposa d'un excel·lent fons per a explicar la societat preindustrial reusenca (i territori), amb materials de diversos oficis, representatius de les diverses branques de la producció reusenca, fins a mitjan segle XIX. El patrimoni festiu conservat correspon al model de festa que genera aquesta societat. El MRSV també aplega importants col·leccions referents als diversos oficis presents a la ciutat, tant pel que fa a les eines i els estris emprats en cada activitat, com al seu entorn associatiu –confraries d'ofici o gremis–, especialment pel que fa als segles XVIII i XIX. Són importants les col·leccions referents a eines i estris, objectes devocionals, documentació escrita o gràfica, i mostres de les diferents produccions, tot destacant el fons de ceràmica decorada de taula i de terrissa popular dels antics obradors reusencs. També els relacionats amb l'agricultura i la ramaderia i amb els diversos oficis preindustrials (argenteres, blanquers, basters, boters, espartenyers, ferrers, fusters, impressors i enquadernadors, llauners, teixidors...). En aquest sentit, cal esmentar la sala d'exposició permanent dedicada a la producció de l'oli.

La vida domèstica, amb col·leccions d'estrís d'ús quotidià a les llars reusenques fins a mitjan segle XX. En aquest sentit, més enllà de la producció local, es conserven atuells de terrissa obrats en altres poblacions però d'ús comú a Reus. Bona part d'aquestes col·leccions relatives a la societat preindustrial procedeixen de les poblacions de l'àmbit geogràfic del qual Reus sempre ha estat ciutat de referència, és a dir, de comarques com el Baix Camp, el Priorat o la Ribera d'Ebre.

Amb estreta vinculació al patrimoni immaterial, però també amb el fons d'art, el MRSV compta amb una rica col·lecció d'imatges i objectes de devoció que reflecteixen les creences i la religiositat; la vida social i festiva, i la vida domèstica. Igualment destaquen, en l'àmbit de la festa, les figures d'imatgeria local (mulassa, gegants, nanos) i les relacionades amb la important indústria pirotècnica que va tenir la ciutat, des del final del segle XVII fins al segle XX.

Dins de l'àmbit de la història local, el museu conserva nombrosos objectes, documents, gravats ... lligats a episodis i fets del nostre passat, i a personatges de la societat reusenca, que expliquen l'evocació política, social, econòmica i cultural de la ciutat al llarg de la història i a etapes de la història

3.3 Col·lecció d'Art

L'àmbit geogràfic del fons d'art del MRSV és bàsicament la ciutat de Reus i, en menor mesura, també inclou algunes obres de la comarca del Baix Camp, del Priorat i de la Conca de Barberà. En conjunt és una representació del treball creatiu d'artistes nascuts a Reus o d'artistes forans que han realitzat llur treball en el context local i comarcal. Cronològicament, el conjunt del fons abasta des del segle XIV fins a l'actualitat.

- Segles XIV-XV

Del segle XIV hi ha la Verge del Patrocini, que pertanyia a la parròquia de la Mussara; la clau de volta del monestir del Tallat; una creu tallada en fusta, i un llibre il·lustrat per Destorrents. Del segle XV ens resta la marededéu adormida procedent de l'antiga església medieval de Sant Pere; la petita talla d'una Verge, i uns brodats que representen un àngel. Del segle XV i de diversa procedència, hi ha la col·lecció de trenta taules donades a la ciutat per Antoni Pedrol Rius.

- Segles XVI, XVII, XVIII

Del segle XVI es conserva una taula dedicada a sant Miquel, de dubtosa atribució (a l'anomenat Mestre d'Alforja) i que formava part del tríptic del retaule major de l'església d'Alforja. Del mateix període és el retaule de la Nativitat de Jesús (1531), de la desapareguda capella de Betlem, obra del pintor reusenc Jaume de Segarra (†1543). De Jaume Rigalt es conserven fragments del retaule dedicat a sant Eloi, del gremi dels ferrers, argenters i la resta d'arts del foc. D'aquest període destaca un *Ecce homo* anònim.

A cavall dels dos segles tenim les romanalles d'una de les obres més importants de l'art català d'aquest període: el retaule major de la prioral de Sant Pere. El retaule es construí entre els anys 1573 i 1593 i es va ampliar amb un segon cos entre 1623 i 1633. De la primera etapa, al MRSV es conserven sis taules i un medalló pintats per Isaac Hermes (1592-1593), així com un conjunt de sis talles d'Agustí Pujol I. De l'ampliació del retaule, al MRSV hi ha dues taules anònimes (1633) i vuit talles d'Agustí Pujol II (1623-1628), a més de dos bustos de Rafael Rocafort (1629-1632). També procedents de la prioral de Sant Pere i dels segles XVI i XVII es conserven al MRSV tretze cantorals d'excel·lent cal·ligrafia, decorats amb miniatures i lletres majúscules, obra de Baltasar Barberà i de fra Almenara, monjo de Santes Creus. El primer va treballar a la Seu de Barcelona i, el segon, a Tarragona.

Del 1623 data el retaule de la Confraria de Jesús, obra de l'escultor ja citat Rafael de Rocafort i del seu ajudant Segimon Rovira, i daurat i policromat el 1671 per Francesc Cervera. Se'n conserven cinc relleus que representen diversos episodis de la infantesa de Jesús, així com una talla de la Verge amb el Nen als braços. Obra del pintor barroc fra Joaquim Juncosa (1631-1707), de l'escola pictòrica d'Escaladei, són els dos olis representat els dos patrons de la ciutat, *El martiri de sant Sebastià* i *Sant Pere entronitzat*, que havien estat a l'antiga capella del Consell. També hi ha diverses taules procedents de la veïna comarca del Priorat, de les quals en destaquen dues de la Vilella Alta, la de *Les Onze Mil Verges* i la de *Santa Tecla*. Dos grans retaules sobre tela i fusta –que porten les dates de 1602 i 1622, aquest últim amb l'escut de la casa de Segorbe-Cardona– són dedicats –respectivament– a la vida de Jesús, a la Verge Maria i a sant Benet. Al mateix segle pertanyen diverses figures i objectes, dels quals cal destacar un sant Llibori, procedent de l'ermita del Roser, interessant per la seva indumentària; la porta de l'armari reliquiari de santa Susanna, amb la seva imatge, de la Comunitat de Preveres; un sant Bernat; un sant Joan, de l'antiga Casa-Missió de Sant Vicenç de Paül; un sant Josep, de la Congregació de la Puríssima Sang, i un sant Onofre, de procedència desconeguda però originari de la nostra comarca.

Del 1713 són els magnífics relleus del retaule de la Confraria dels Fusters, original del mestre Pere Costa, considerat un dels millors artistes del seu temps. Representen les esposalles, el somni i la mort de sant Josep. De Lluís Bonifàs Massó (1730-1786), el millor escultor del segle XVIII a Catalunya, hi ha el relleu del Quart Misteri de Goig i un altre de fragmentat –el de la Flagel·lació– del desgraciadament destruït altar del Rosari de la prioral. Del segle XVIII es conserven al MRSV diverses imatges de sants i verges, com una santa Magdalena, dues imatges de la Verge de Misericòrdia, el retrat d'un frare, un oli de tema bíblic sobre Salomó i l'exvot d'un matrimoni acomodat, entre d'altres. A banda de l'art pròpiament religiós, d'aquest segle es conserven diversos retrats de famílies burgeses, com els de Josep Bofarull, de Teresa Miquel de Bofarull i de Teresa Mascaró, així com el retrat de l'il·lustre arxiver –i argenter– Celdoni Vilà.

- Segle XIX

Reus, a partir de la primera meitat del segle XIX, rebrà un fort impuls en el camp de les arts, plenament integrat en el moviment realista. Aquest impuls girarà entorn a una de les figures més carismàtiques de l'art local i amb més projecció internacional, Marià Fortuny i Marsal. Rere seu i sota la seva influència, trobem Baldomer Galofre, Josep Llovera i Josep Tapiró, entre altres, que –tot i no assolir el seu nivell artístic ni el reconeixement del qual va gaudir Fortuny– van tenir un pes específic important dins del món de l'art.

Per contextualitzar aquest impuls artístic, cal anar a buscar els antecedents. La tradició barroca del set-cents i, especialment la pintura del reusenc Verdaguer i de l'italià Berroqueti, va tenir continuïtat en una sèrie d'artistes dedicats, igual que els seus mestres, al gènere decoratiu-religiós, natures mortes i retrats. Entre d'altres, cal destacar Verdaguer, Domingo Soberano –de qui es conserven diverses natures mortes i paisatges– i Antoni Marsal. Aquests tres pintors van formar la generació que podríem anomenar pròpiament romàntica. Els dos primers iniciaren en la pintura Fortuny, un artista que –per la seva vàlua i per l'important volum productiu– esdevé la figura central de la col·lecció d'art del MRSV, amb un total de 240 obres conservades, entre olis (12), aquarel·les (20), gravats (30) i dibuixos (178). El seu fons abasta tota la seva trajectòria artística i, de les seves obres, podem destacar un dels seus darrers olis, *Nen de Portici*, però també la col·lecció gairebé completa de la seva producció de gravats o una selecció dels dibuixos que va fer en les seves estades al nord d'Àfrica.

Josep Llovera (1846-1896) despuntà inicialment com a caricaturista, però influenciat per Fortuny acabà centrant-se en la pintura, on s'especialitzà en figures femenines elegants i convencionals. Aquest pintor queda representat per 14 olis, 4 aquarel·les i 6 dibuixos. Les obres conservades de Josep Tapiró (1836-1913) són 1 oli, 4 aquarel·les i 3 dibuixos, de les quals destaquen *Núvia* i *Gnawi*, pertanyents a la seva producció orientalista. De Baldomer Galofre es conserven 8 dibuixos, 12 aquarel·les i 7 olis –majoritàriament paisatges de diferents localitats i marines, així com algun retrat femení. Una figura desapareguda prematurament va ser Hortensi Güell i Güell (1876-1899), element central del modernisme plàstic i literari local; al MRSV se'n conserven 240 dibuixos, 2 aquarel·les i 14 olis.

En el camp de l'escultura destaca el reusenc Joan Roig i Solé (1835-1918), autor d'obres molt diverses i que ha passat a la història per la famosa *Senyoreta del paraigua*, emblema de la Barcelona romàntica. D'aquest escultor es conserven al MRSV 7 dibuixos, 7 relleus i 2 escultures.

D'especial importància és el material que es conserva de l'arquitecte Antoni Gaudí, amb un total de deu dibuixos i una aquarel·la, a més d'un quadern de notes i diferents documents manuscrits. A cavall dels segles XIX i XX, cal esmentar els 26 ex-libris de Ramon Casals i Vernis. Altres artistes de menor relleu també són presents al fons del MRSV, com Ermengol Macaya, Joan Fargas, Pere Vidiella, Ramir Rocamora o Juli Martí Solanes.

• Segle XX

Els trenta primers anys del segle XX, a Reus i el seu entorn es caracteritzen pel paisatgisme que van conrear bona part dels artistes locals, sobre els quals va exercir una notable influència Joaquim Mir, qui entre 1903 i 1913 va residir a l'entorn de Reus. De Mir, el MRSV conserva tres olis, dos dels quals són dipòsit del MNAC. El pintor local que més va destacar en el tractament del paisatge i qui més profundament va rebre l'empremta de Mir fou Tomàs Bergadà i Pi (1862-1937), de qui es conserva un total de 8 dibuixos i 9 olis.

L'artista reusenc més rellevant d'aquest segle va ser Joan Rebull, que va fer girar el seu cànon a l'entorn del mediterranisme i el classicisme. De Rebull, al MRSV es conserven 142 peces escultòriques i 8 dibuixos. Dins del conjunt destaquen dues obres claus en la seva producció: els originals de fang cru de *La Gitaneta* i del *Cap de càntir*.

Un altre escultor reusenc de relleu és Modest Gené Roig (1914-1981), qui més enllà que produís bona part de la imatgeria religiosa local i de l'entorn pròxim, destacà pel seu treball produït al continent africà, en una primera etapa al Marroc i després –a partir de 1958– a Guinea Equatorial, on acabà residint definitivament. D'obres escultòriques seves, el MRSV en conserva al voltant de tres-centes. La producció artística local entre els anys 1940 i 1960 està representada amb obres de creadors com Ceferí Olivé, Cèsar Ferrater, Pere Calderó, Josep Maria Aragonès, Juli Garola, Sefa Ferré, Magda Folch i Josep Ferré Revascall.

La renovació del llenguatge plàstic, a partir dels anys seixanta del segle XX, ve encapçalada per l'escultor i gravador Ramon Ferran Pagès (1927-2015), de qui el MRSV conserva una àmplia representació de la seva producció –amb 287 dibuixos, 116 gravats i 87 medalles. Ferran fou la punta de llança de la contemporaneïtat plàstica local i donà peu a l'aparició d'una generació d'artistes que va tenir el seu punt àlgid durant la dècada dels vuitanta. D'aquest període, el MRSV ha anat aplegant una col·lecció que s'ha alimentat bàsicament del Saló

d'Arts Plàstiques i del Premi Beca que –durant les dècades dels vuitanta i noranta– van ser un estímul per a la producció artística. En la col·lecció d'art contemporani hi ha obres de Joaquim Chancho, Salvador Juanpere, Francesc Vidal, Joan Rom, Aureli Ruiz, Marcel Pey, Montserrat Cortadellas, Carles Fargas, Albert Macaya, Joan Casals, Carles Amill, Manel Margalef, Àlvar Calvet, Neus Buira, Rufino Mesa i d'altres.

4. ÀREES D'INTERÈS PER A CRÉIXER

Des d'una perspectiva àmplia i amb un primer criteri que englobi el conjunt de les col·leccions, les àrees d'interès per créixer del MRSV seran aquelles que reflecteixin les formes de vida de la societat reusenca –i el seu entorn comarcal– des del passat més remot fins a l'actualitat i des de tots els seus àmbits (social, polític, econòmic, cultural i artístic).

4.1 Arqueologia

D'acord amb la legislació vigent, i amb la pràctica habitual als darrers anys, el Departament de Cultura de la Generalitat ordenarà el dipòsit al MRSV dels materials arqueològics i paleontològics procedents d'intervencions o excavacions oficials realitzades dins del terme municipal de Reus, així com de jaciments situats en altres indrets i dels quals ja es conservin prèviament al MRSV objectes d'intervencions anteriors. D'altra banda, es tenen en compte els materials i objectes –documentats o inèdits– que posseeixen diferents persones –i àdhuc entitats– particulars, especialment els propietaris de terrenys amb presència de restes arqueològiques i uns quants col·leccionistes coneguts, per a obtenir futures donacions o dipòsits.

4.2 Etnografia i Història

Un dels objectius del fons d'Etnografia i Història del MRSV és recollir la cultura material que reflecteixi les formes de vida de la societat reusenca i el seu entorn comarcal en el passat, tot tenint en compte que la industrialització i una creixent globalització de les societats ha afavorit l'ús de tota mena d'estris i objectes fabricats en sèrie, comuns a amplis territoris. La col·lecció també ha de reflectir l'evolució de la història de la ciutat des dels diferents àmbits, la història política, la social l'econòmica i la cultural. A partir d'aquestes consideracions:

-Cal continuar recollint objectes de producció local del passat recent (com, per exemple, una rentadora Crolls, una ampolla de Plim, un sífó Cogul o un estri de cuina Valira), tot documentant el context de llur producció.

-Cal recollir objectes fets en sèrie, en qualsevol indret, en la mesura que es conegui la història de l'objecte i que aquest es vinculi de forma representativa a la vida quotidiana de la ciutat. El coneixement del context d'ús ha de ser determinant en l'adquisició d'objectes de producció seriada (per exemple la caixa registradora de la botiga de Licors Massó, indumentària o estris emprats per un persona concreta...). Malgrat això, hi ha molts objectes i estris que reflecteixen canvis tecnològics que han afectat la vida quotidiana però que, per ells mateixos, no presenten característiques que els signifiquin en la història de la ciutat.

-D'altra banda, el MRSV ha de continuar recollint objectes de la societat preindustrial, especialitzant-se en uns àmbits que es consideren especialment significatius en la història de la ciutat, segle XVI a XIX, amb dos temes destacats, l'alcohol (producció i comerç de vi, aiguardents, licors, vermutos...) i la festa.

- Dins l'àmbit de l'evolució històrica de la ciutat, el MRSV ha de continuar recollint aquells objectes, més enllà del seu suport (documents, estris, imatges, gravats...), que siguin referents per a explicar l'evolució històrica de la ciutat.

4.3 Art

El fons d'art del MRSV té com a objectiu principal el relat de les manifestacions artístiques que han tingut lloc en l'àmbit geogràfic propi d'aquest museu (Reus i el seu entorn comarcal) i cronològicament des dels seus orígens fins a l'actualitat. En aquest sentit, ha d'abastar obres tant d'artistes locals com forans que amb el seu treball hagin contribuït d'una manera directa o indirecta a la configuració del relat artístic a la nostra ciutat. A partir de les col·leccions del MRSV, podem establir un relat cronològic, que també haurem de contextualitzar dins d'un marc geogràfic més ampli com és el català. Per poder encarar aquest repte caldrà, però anar complementant i omplint les llacunes i els buits que actualment tenen les col·leccions d'art del MRSV.

-Entre els buits que caldrà complementar, malgrat les dificultats evidents per a fer-ho, hi ha els treballs i les obres que es van realitzar en el llarg període que va de l'etapa medieval fins al barroc del final del segle XVII. Les vicissituds durant diversos períodes bèl·lics (guerra del Francès i guerra Civil) que van suposar una pèrdua important en el patrimoni artístic del nostre entorn geogràfic fa que augmentin notablement les dificultats de fer noves troballes.

-Per altra banda, el pilar central del relat general del MRSV es concentra cronològicament en els segles XVIII i XX, que és el període durant el qual es va modelar i configurar la nostra ciutat. És per això que aquesta serà una de les àrees d'interès prioritàries per a créixer en la col·lecció.

-El segle XVIII reusenc va ser un període clau pel creixement i la configuració del Reus contemporani i la ciutat va ser pol d'atracció d'alguns dels artistes més rellevants del moment. Entre aquests artistes hi destaquen els escultors Pere Costa, del començament del set-cents, i Lluís Bonifàs, de la segona meitat del segle, que avui per avui estan poc representats en les nostres col·leccions. També són d'especial interès les obres de pintors com Pere Pau Montanya i Josep Flaugier, que van estar al servei de la puixant burgesia local, tot decorant els seus casals senyorials, com van ser el palau dels Miró (enderrocat l'any 1973) i el dels Bofarull (avui propietat de la Diputació).

-El segle XIX té com a figura central del seu relat la de Marià Fortuny, el pintor català més important del període. Com ja hem explicat, el MRSV té una notable col·lecció seva, que caldrà enriquir i ampliar amb noves adquisicions. Per altra banda, hi ha dos pintors –crescuts a la seva ombra– que van ser referents a la ciutat, Baldomer Galofre i Josep Tapiró, dos artistes dels quals caldrà ampliar-ne la representació a la col·lecció del MRSV.

-Un dels aspectes temàtics que encaixen en les col·leccions del Museu és l'orientalisme. Aquest moviment va tenir un important ressò a la ciutat, no només perquè Marià Fortuny i Josep Tapiró en van ser referents, sinó també perquè en el conflicte que –en part– el va desencadenar, la guerra del Marroc (1859-1860), els reusencs hi van tenir una participació destacada, amb el general Prim al capdavant. Per això, cal fer créixer la col·lecció del MRSV amb obres d'artistes en l'àmbit de l'orientalisme, que ens permetin contextualitzar aquell moviment.

-Del vuit-cents, la ciutat no va estar exempta dels tímids moviments de renovació del llenguatge artístic. El treball de l'arquitecte Lluís Domènech i Montaner, que va influir en el treball posterior de nombrosos artesans locals a l'hora de dissenyar elements decoratius per a les cases de la ciutat en els àmbits de la forja i de la ceràmica. També el paper de pintors com el simbolista i col·laborador de Gaudí, Aleix Clapés, o del mateix Gaudí, qui –malgrat que no hi hagi cap obra arquitectònica seva a Reus– va mantenir viu el lligam amb la ciutat, també per mitjà de molts dels seus col·laboradors reusencs.

-A les acaballes del segle XIX, hi ha artistes que tenen el seu protagonisme en el context artístic reusenc, com els escultors Joan Roig i Solé, Ramir Rocamora, Juli Martí Solanes o el pintor i exlibrista Ramon Casals i

Vernis.

-Al començament del segle XX, la figura central del relat reusenc en l'àmbit de la pintura és Joaquim Mir, sobretot amb el seu treball durant el període en què va residir al Camp. Mir va influenciar els pintors locals, amb la figura de Tomàs Bergadà com a pintor més destacat d'una generació que va fer del paisatge el seu tema central.

-Del primer terç del segle XX és d'especial interès el treball que Joan Rebull va realitzar als anys vint i trenta i que parteix de l'activitat dels *Evolucionistes* (1917), un grup que Rebull va fundar conjuntament amb Josep Viladomat, Apel·les Fenosa i Josep Granyer.

-Dels vint anys posteriors a la guerra Civil, i més enllà de les dues figures centrals, l'escultor Modest Gené i l'aquarel·lista Ceferí Olivé –ambdós ben representats a la col·lecció del MRSV–, hi ha el treball d'altres artistes, majoritàriament pintors –com Pere Calderó, Magda Folch, Isabel Mas, Juli Garola, Morató Aragonès o Jordi Sarrà–, que van activar la vida artística reusenca.

-La dècada dels anys seixanta i setanta, i més enllà del treball de Ramon Ferran –un artista multidisciplinari que va liderar la renovació del llenguatge plàstic al nostre entorn–, els intents de remoure l'ambient artístic van venir de la mà de dos col·lectius: el Grup d'ARA, format l'any 1960 i integrat per Mercè Vallverdú, Jaume Estalella, Rodolf Figuerola, Vicenç Ferrer, Josep Nogués, Josep Piqué i Ramon Ferran, i el Grup de Tarragona, de 1970-1972 i integrat per Gonzalo Lindín, Jordi Secall, Luís Moret, Pasqual Fort, Mariano Rubio, Alfonso Parra i també Ramon Ferran.

-La col·lecció d'art Contemporani concentra la seva mirada en la generació de la dècada dels anys 80, període durant el qual es va produir una gran activitat artística per part d'un grup d'artistes de diversa procedència. La col·lecció d'art contemporani del museu ha de continuar enriquint el relat d'aquesta etapa amb l'adquisició de noves obres d'aquests artistes.

-Des de l'àmbit del gènere, la col·lecció ha de reflectir el màxim possible la realitat creativa en el context reusenc i fer aflorar el treball creatiu de les dones. La col·lecció ha de créixer amb autores, sobretot d'aquells períodes històrics que estan poc representades.

5. EL CENTRE DE LA IMATGE MAS IGLESIAS (CIMIR)

5.1. Història del CIMIR

El CIMIR és una conseqüència de la trajectòria dels darrers 30 anys de l'Ajuntament de Reus dedicats a la protecció, recerca i difusió del patrimoni fotogràfic de la ciutat, vehiculat a través de la Fototeca Municipal de Reus.

Una part important del fons del Centre de la Imatge provenia de la Fototeca Municipal, integrada per:

- Fotografies de diverses àrees de l'Ajuntament (com cultura, obres, aigües, etc.).
- Donació de Fons de l'Agrupació Fotogràfica de Reus.
- Producció pròpia per realitzar les diverses exposicions (Ampliacions realitzades per Josep Maria Ribas Prous)

L'Agrupació Fotogràfica de Reus (AFR) es va crear oficialment el novembre de 1961 a partir de les experiències de diversos fotògrafs que hi havia a la ciutat i que es dedicaven a recuperar i preservar el patrimoni fotogràfic. Sota la presidència d'Enric Pàmies un dels objectius principals fou: *"aglutinar els esforços per conèixer i donar a conèixer la fotografia dels autors reusencs dins i fora de Catalunya"*.

La consolidació de l'AFR s'inicià cap al 1980, amb la presidència de Josep Maria Ribas Prous, quan es va participar en diversos concursos internacionals.

Aquella dècada també es va introduir el nou concepte de saló fotogràfic i es va renovar La Medalla Gaudí – els treballs seleccionats passaven al Museu, en concepte d'obra d'art d'autor contemporani.

El 20 d'abril de 1995 es va inaugurar la Fototeca Municipal Reus, dins dels serveis del Museu Comarcal Salvador Vilaseca, amb la col·laboració de l'Ajuntament, de l'Institut Municipal d'Acció Cultural i de l'Obra Social de la Caixa de Tarragona.

Fou a partir d'aquell moment quan la Fototeca Municipal de Reus va recollir la feina feta des de l'AFR i s'inicià una estreta col·laboració:

- Van obtenir un espai propi per fer exposicions, la Sala Quatre de l'actual Museu d'Art i Història de Reus, i es programava una sèrie d'exposicions durant tot l'any dirigides a mostrar l'obra fotogràfica dels autors reusencs.

- Les obres que formaven part de les exposicions, quan acabaven, passaven a formar part del fons de la Fototeca Municipal, on després havien de rebre el tractament arxivístic necessari.

5.2. Missió del CIMIR

El CIMIR és un equipament dedicat a la preservació, l'estudi i la difusió del patrimoni visual, tant documental com artístic.

Per aconseguir-ho, el Centre de la Imatge ofereix:

- Consulta dels fons i col·leccions del centre.
- Reproducció de fotografies i pel·lícules en diferents mitjans i formats, d'acord amb la normativa del centre.
- Biblioteca especialitzada en fotografia.
- Visites concertades al centre per a escolars, grups i públic especialitzat.
- Assessorament en l'organització i gestió de fons i col·leccions en imatge a entitats i particulars.
- Custòdia temporal de material original en dipòsits climatitzats.
- Identificació i datació de fotografies antigues.
- Assessorament en la preservació de materials fotogràfics i cinematogràfics (sistemes d'instal·lació, manipulació, conservació, exposició...).
- Publicacions, creació i exposicions de fotografia, projeccions cinematogràfiques.
- Organització de la Jornada Professional Memorimage.
- Cursos i tallers de formació adreçats a professionals i estudiants.
- Col·laboració en activitats de difusió i de formació entorn de la fotografia i l'audiovisual.

5.3. Descripció de les col·leccions del CIMIR

Actualment al CIMIR hi ha més de 240 fons de diverses procedències que formen un total de:

- 500.000 imatges, de les quals:

42.000 introduïdes a la base de dades.

320.000 digitalitzades i pendents de registrar.

La resta està pendent.

- 5.000 pel·lícules

La procedència dels fons és fonamentalment de:

- Arxius familiars (fruit d'una herència amb fotografies realitzades pel pare o l'avi).
- Arxiu de l'AFR (integrat majoritàriament pels fons dels seus socis).
- De fotògrafs professionals.
- De la Fototeca Municipal Reus.

Els fons del CIMIR estan compostos de dues tipologies diferents. D'una banda, la mera fotografia – que són la majoria i guarden un valor documental - i, l'obra fotogràfica.

Mera fotografia:

Pel que fa als autors, els de procedència local, nascuts o que van desenvolupar la seva activitat a Reus, són els predominats. Entre els més rellevants destaquen:

Aragonès Martorell, Josep	Martra Badia, Anton
Borràs Abelló, Jaume	Martra Nolla, Anton
Borràs Sotorra, Eduard	Masó Vidal, Josep
Capdevila Campclar, Miquel	Moia Vivar, Benet
Capdevila Garcia, Francesc Xavier	Muns Gozález, Anton
Casanovas Dolcet, Josep	Olivé Salvador, Jordi
Cruset Ballart, Lluís	Ornosa Soler, Josep
Cuadrada Gibert, Manuel	Pàmies Carreter, Enric
De la Hoz Roch, Maria Gràcia	Pedrola Marimón, Estanislau
Escolà Gibert, Antoni	Pedrola Rovira, Estanislau
Ferré Andreu, Josep	Peris Lleberia, Josep
Ferré Aulés, Salvador	Prunera Baró, Albert
Fonseré, Eduard	Prunera Sedó, Josep
Herrera Altès, Llorenç	Ribas Prous, Josep Maria
Llauradó Ascens, Josep Maria	Ruiz García, Fèlix
Máximo Grau, Josep	Santassusagna, Joaquim
Magrané Pallisé, Francesc	Solà Llagostera, Francesc
Magrané Vernet, Josep Maria	Sovirà Rocamora, Francesc
Marí Borràs, Vicenç	Tarragó Homdedeu, Víctor
Martí Puig-oriol, Josep	Valbeny Foguet, Amadeu

L'àmbit geogràfic que predomina és Reus i les comarques properes al Baix Camp i, sobretot en les fotografies de paisatge, les muntanyes dels voltants, com la Mussara o el Montsant, i el port de Salou.

Al quadre s'observa la distribució geogràfica dels fons:

Reus	60,84%
Província de Tarragona	29,30%
Altres països	2,37%
Catalunya	2,11%
Província de Barcelona	4,50%
Estat espanyol	0,83%

Pel que fa a la cronologia, les imatges es podrien datar des de finals del segle XIX fins als anys noranta, predominant entre els anys 1925-1975.

Pel que fa als continguts, n'hi ha de diversos, com s'aprecia al següent quadre:

Urbanisme	24%
Treball	2%
Societat	19%
Lleure	23%
Comunicació i transport	5%
Ciències socials	5%
Ciències humanes	5%
Ciència i tecnologia	9%
Art	7%
Administració de la ciutat	1%

Fotografia artística:

Les fotografies dipositades al CIMIR ens han arribat amb part dels fons de l'AFR i de la Fototeca Municipal.

Des de l'any 1947 l'Ajuntament de Reus va crear la Medalla Gaudí, que era un concurs de fotografia de caràcter nacional. Amb els anys, es va desprestigar una mica. L'AFR es va dedicar a prestigiar-lo de nou, posteriorment.

A partir dels anys 60, va començar la projecció nacional i internacional de l'AFR. Van convocar concursos i salons de fotografia i van participar-hi, tan individualment com col·lectivament: salons de Madrid, Barcelona, Saragossa, Sabadell, Santa Cruz de Tenerife, Brasil, Telpice (Txèquia), I Certamen Hispano-Portuguès, Andorra... i van començar a rebre els primers premis.

A la dècada dels 80 l'AFR va començar una època d'esplendor, de consolidació i d'afirmació de la seva personalitat. A poc a poc va aconseguir un lloc en l'àmbit nacional i internacional, sobretot a Europa i, principalment, als països de l'Est, com Letònia (Riga), Polònia (Cracovia), l'URSS (Moscou). Cal remarcar, i que serveixi com una petita mostra del nivell que va assolir l'AFR en aquesta etapa, que el president en aquests anys, Josep Maria Ribas Prous, va guanyar els anys 1978-1980 el Gran Premi Mundial de Fotografia del diari Prawda de Moscou, que publicava les seves fotografies des de 1967 ininterrompudament i va ser distingit amb el Diploma d'honor del mateix diari el 1976. Així també, va guanyar la Medalla d'Or de la Federació Internacional de l'Art Fotogràfic, al 13è Congrès Biennal de Heidenheim d'Alemanya.

També durant aquests anys, concretament l'any 1987, l'AFR, sempre amb el seu estil innovador, juntament amb l'Ajuntament van canviar el vell concepte de saló fotogràfic. La Medalla Gaudí va ser revisada i va passar a ser una convocatòria sense premis, només una admissió de treballs per al fons de l'AFR, i que després passarien al Museu en concepte d'obra d'art d'autor contemporani en l'àmbit de tot l'Estat espanyol.

5.4. Àrees d'interès per créixer.

Com hem vist, les col·leccions del CIMIR es poden dividir en obra fotogràfica i en mera fotografia.

L'obra fotogràfica s'ampliarà a mesura que es vagin realitzant concursos o premis de fotografia a la ciutat de Reus.

La mera fotografia (de caràcter documental) es vol ampliar a partir de dos eixos:

- a) Reus:
  - Ingressem periòdicament, mitjançant donació, transferència o compra, fotografies que van enriquint els nostres fons, provinents del fons de l'Ajuntament o bé de particulars, fotògrafs, empreses o entitats.

- En la nostra política d'adquisicions són preferents les fotografies de Reus i d'esdeveniments o personatges que ajudin a reconstruir la història de la ciutat de qualsevol època.
  - Prioritzem fotografies d'autors originaris de la ciutat o que hagin desenvolupat bona part de la seva activitat professional en ella.
  - Quan rebem una proposta de donació, el primer que valorem és l'estat de conservació en què es presenten les fotografies i el seu contingut.
- b) La seva zona d'influència.
- Un dels objectius del CIMIR és convertir-se en el centre de referència del sud de Catalunya, pel que es considera prioritari ingressar fons procedents de la província de Tarragona que serveixin per reconstruir la història del territori i veure'n l'evolució.
  - Es tindran en compte les propostes rebudes de totes les poblacions, tant en l'àmbit geogràfic, cronològic com temàtic.
  - Pel que fa als autors, es prioritzaran els autors de la zona.

6. CRITERIS GENERALS PER A LES ADQUISICIONS

Les adquisicions han de tenir en compte, en primer lloc, les necessitats de cadascuna de les àrees temàtiques del MRSV i del CIMIR, en funció del seu relat i de la seva missió. Per poder acceptar la seva adquisició, també s'haurà de tenir en compte la capacitat de l'Àrea de Museus i Patrimoni d'assegurar la preservació i conservació de l'objecte o obra que es proposi d'incorporar.

Es prioritzaran les modalitats d'adquisició que comportin la transferència plena del títol de propietat del bé a favor de l'Àrea de Museus i Patrimoni, com són donació, compra, dació, herència, llegat, permuta, premi i prescripció. No s'acceptaran noves adquisicions que estiguin subjectes a determinades condicions o contrapartides.

En casos d'especial interès per a les col·leccions de l'Àrea de Museus i Patrimoni, es podran incorporar adquisicions que no comportin transferència de propietat, com és el cas del règim de préstec, comodat, dipòsit o d'intercanvi. En el cas del comodat, s'haurà de formalitzar per un període mínim de temps de 5 anys, amb possibilitat de pròrroga i, a l'igual que en les donacions i compres, no han d'estar subjectes a determinades condicions o contrapartides.

El MRSV no incorporarà cap bé patrimonial del qual la persona física o jurídica a qui s'adquireix no pugui acreditar-ne la propietat absoluta. El MRSV no acceptarà tampoc cap bé patrimonial que procedeixi del tràfic il·legal o d'accions que vulnerin la legislació vigent.

El CIMIR només incorporarà fotografies originals, és a dir, els originals de càmera i els tiratges de l'autor o de l'època. Pel que a la propietat intel·lectual, s'haurà de valorar en cada cas si es tracta de fotografia artística o mera fotografia.

Abans d'efectuar una adquisició, sigui quina sigui la seva modalitat d'adquisició, caldrà determinar-ne el valor artístic (només en el cas d'una obra d'art) i econòmic, així com les despeses d'adquisició, de restauració, de conservació i d'emmagatzematge.

La política d'adquisicions de l'Àrea de Museus i Patrimoni està sotmesa al Codi d'Ètica Professional de l'ICOM (1986) i a la legislació vigent en matèria de transaccions de béns patrimonials i de propietat intel·lectual.

El MRSV inscriurà l'objecte al seu catàleg general, on constarà la forma d'adquisició. El MRSV documentarà l'obra o el bé patrimonial adquirit tot donant-li un número d'inventari que el relacionarà amb tota la seva documentació, en la qual constaran les imatges, la descripció física, la història, l'història d'exposicions, el valor, l'història de la propietat, etc.

El CIMIR, per la tipologia de materials que custòdia, crearà un fons per cada una de les adquisicions. Cada fons serà tractat de manera global, per tal de garantir la integritat del mateix. Pel que fa a les fotografies i pel·lícules individuals, seran digitalitzades i registrades amb un número d'inventari que el relacionarà amb tota la seva documentació, en la qual constaran les imatges, la descripció física, la història, l'història d'exposicions, el valor, l'història de la propietat, etc.

7. PROTOCOL D'ADQUISICIÓ

El protocol d'una adquisició té dues maneres d'iniciar-se: per voluntat externa, quan hi ha l'oferiment per la persona física o jurídica que és la propietària o per voluntat o iniciativa interna, amb un informe de la direcció o d'un tècnic del MRSV / CIMIR que avaluï l'adquisició d'una nova peça.

Aquesta proposta de nova adquisició haurà d'anar acompanyada d'un informe tècnic, realitzat pel conservador del MRSV responsable del fons al qual s'incorporarà la nova peça adquirida i per la tècnica restauradora del MRSV. Aquest informe haurà d'acreditar si la nova adquisició té interès històric, artístic, cultural, tècnic o altra relacionat amb l'actuació del MRSV/CIMIR. Aquest informe haurà de constar de quatre apartats:

A- Valoració de l'adequació de l'obra o bé patrimonial a la col·lecció del MRSV / CIMIR, tot argumentant-ne el valor artístic o patrimonial i el seu lligam en el relat al patrimoni de la ciutat.

B- Valoració de l'estat de conservació de l'obra. Es farà un diagnòstic de l'estat físic de l'obra i es determinaran les seves necessitats de conservació, restauració i manteniment.

C- Valoració de l'emmagatzematge i de la conservació de l'obra. Es quantificaran les despeses que es generin per la seva d'adquisició, moviment, inventari i documentació, desinfectació, neteja, restauració, conservació, instal·lació, manteniment, assegurança i emmagatzematge.

D- Valoració econòmica de l'obra o del bé patrimonial. S'haurà de fer una taxació econòmica del bé adquirit, encara que no hagi estat comprat pel MRSV.

Aquest informe serà valorat per part d'una comissió tècnica del Museu, creada per acord del Consell General i que estarà formada per la direcció i l'equip tècnic del Museu, que decidirà la idoneïtat o no que l'obra o bé patrimonial s'incorpori, amb les condicions que s'ofereixin, al fons del MRSV / CIMIR. Aquesta comissió incorporarà les seves conclusions a l'informe tècnic en un cinquè apartat. La gerència de l'IMRC, amb l'aval d'aquest informe, formularà la proposta d'adquisició del bé patrimonial a la presidència de l'IMRC, que serà qui n'aprovarà la seva adquisició. Posteriorment, el Consell General de l'IMRC en serà informat.

8. BAIXES D'OBJECTES DE LA COL·LECCIÓ

El MRSV / CIMIR podrà donar de baixa objectes o béns patrimonials de l'inventari general. El protocol per

donar de baixa qualsevol bé haurà de ser equivalent al que s'ha seguit per a una adquisició. El procediment haurà d'anar acompanyat d'un informe tècnic, realitzat pel conservador responsable de la col·lecció, el qual serà valorat per la comissió tècnica del MRSV / CIMIR, que decidirà de la idoneïtat de donar de baixa l'objecte o bé patrimonial de l'inventari general. Les conclusions s'afegiran a l'informe tècnic, el qual s'eleva al Consell General, per tal que aquest confirmi –si escau– la baixa de l'objecte.

Un cop acceptada la baixa, el Museu té l'obligació de comunicar-ho a la Direcció General d'Arxius, Biblioteques, Museus i Patrimoni de la Generalitat i –en el cas que sigui una obra d'art– a la Xarxa de Museus d'Art de Catalunya, que valoraran si continua sent d'interès patrimonial i si algun museu té la voluntat de custodiar-la.

La baixa d'un objecte patrimonial o obra artística es farà amb la màxima transparència i justificant els motius que duen el MRSV a efectuar-la. Les baixes d'objectes quedaran registrades a l'inventari general del MRSV, tot conservant íntegrament la documentació relativa al període en què ha estat custodiada. En el cas de peces no localitzades, es recomana no donar-les de baixa.

Les causes per les quals es podrà donar de baixa un objecte són:

-Destrucció: quan un objecte o obra ha estat malmès i no és possible la seva recuperació després d'un procés de restauració.

-Permuta: quan un objecte s'intercanvia per un altre que, a la vegada, implica el traspàs de propietat.

-Finalització d'una cessió en comodat: quan un bé patrimonial s'ha retornat al seu propietari després d'haver finalitzat el període determinat i no s'ha renovat la cessió tot prolongant el règim de comodat.

-Robatori: l'objecte és donat de baixa perquè ha estat robat. En aquest cas, l'expedient corresponent haurà d'incloure la denúncia del fet davant l'autoritat competent.

-Declaració de bé no utilitzable: l'objecte és donat de baixa perquè no és possible retornar-lo a unes condicions mínimes d'ús per a la seva aplicació als objectius del MRSV.

9. ANNEXES: MODELS DE DOCUMENTS

- Document de donació
- Document de comodat
- Informe d'adquisició

DOCUMENT DE DONACIÓ

Reg. mov.:

A la ciutat de Reus, el dia _ de _ de 20_

REUNITS

D'una banda _____, amb DNI núm. _____, veí de _____, amb domicili a _____ que actua en nom i representació pròpia.

De l'altra, l'Institut Municipal Reus Cultura (d'ara endavant IMRC) amb NIF núm. P9312501A, i domicili al raval de Santa Anna, 59 de Reus (43201), representat en aquest acte per _____, que actua en virtut de la delegació efectuada per decret de l'Alcaldia de data _____ (publicat al BOPT número ___ de ___ de ___ de 20__), assistida per la Secretària per delegació de l'IMRC, _____.

Ambdues parts es reconeixen mútuament capacitat legal per a obligar-se i especialment per a l'atorgament d'aquest document i,

MANIFESTEN

I. Que el _____ és propietari i té plena i lliure disposició de _____ que a continuació es descriu.

DESCRIPCIÓ	NÚM. INV.
-	

II. Que el _____, desitja fer donació a l'IMRC del bé esmentat. Aquesta donació serà perpetua, gratuïta i sense limitació d'ús.

III. Que l'IMRC agraeix la donació efectuada per _____, i manifesta la seva voluntat d'acceptar-la.

I en virtut de l'exposat formalitzen aquest contracte de donació de conformitat amb els següents,

PACTES

I. El _____, fa donació gratuïta, i a favor de l'IMRC de _____ esmentada a l'expositiu primer d'aquest contracte.

II. L'IMRC entra en possessió del bé i accepta la donació efectuada a l'empara d'allò que disposa l'article 31 del Decret 336/1988, de 17 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament de Patrimoni dels ens locals.

III. Aquest contracte té naturalesa civil. Per a la resolució de qualsevol conflicte que pugui sorgir entre les parts en la seva aplicació i interpretació, se sotmetran a la jurisdicció competent de la ciutat de Reus.

I en prova de conformitat ambdues parts s'afirmen i ratifiquen en el contingut d'aquest document que signen al lloc i data indicats a l'encapçalament, amb mi la secretària que en dono fe.

La presidenta delegada
de l'IMRC

La Secretària p. d.

D'acord amb la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de setembre, de protecció de dades de caràcter personal, us informem que les vostres dades seran incorporades a un fitxer, per al seu tractament i per facilitar la comunicació i/o per a la gestió específica de la seva donació. El responsable del fitxer és l'Institut Municipal Reus Cultura, que garanteix la confidencialitat en el tractament de les dades de caràcter personal que es recullen, així com la implementació de les mesures d'ordre tècnic i organitzatiu que en garanteixin la seguretat. A més, l'Institut es compromet a no cedir-les a tercers sense el consentiment explícit de l'usuari, excepte quan sigui necessari per a dur a terme la gestió que se sol·licita o quan la llei ho obligui. Podeu dirigir-vos a l'Oficina d'Atenció al Ciutadà per exigir els drets d'accés, rectificació i cancel·lació de les vostres dades personals.

DOCUMENT DE COMODAT

reg. mov.:

CONTRACTE DE COMODAT DE _____,
ENTRE _____ I L'INSTITUT MUNICIPAL REUS CULTURA

Reus, __ de ____ de 20__

REUNITS:

D'una part, l'Institut Municipal Reus Cultura, amb NIF P-9312501-A i domicili a Reus (43201), raval de Santa Anna, 59, representat en aquest acte per _____, la Sr/Sra. _____, actuant en la seva representació en virtut de la delegació efectuada per decret de l'Alcaldia de __ de ____ de 20__, assistida per la secretària per delegació de l'IMMR, Sr/Sra. _____.

D'altra part, _____, amb DNI _____ i domicili a _____, carrer de Sant Joan, 25, 4t 1a, que actua en nom i representació pròpia.

MANIFESTEN:

I.- Que l'Institut Municipal Reus Cultura té com a finalitat, entre d'altres, la gestió dels museus municipals ubicats a la ciutat de Reus, així com el desenvolupament de tasques de difusió relacionades amb el patrimoni històric, artístic i cultural.

II.- Que l'_____, segons declara, és propietària del conjunt d'obres _____ que es detallen a l'annex d'aquest contracte.

III.- Que _____ ha manifestat la voluntat de cedir els béns esmentats en règim de comodat a l'Institut Municipal Reus Cultura per tal que puguin estar a disposició dels estudiosos i per a la consulta pública, i puguin gaudir d'un espai i unes condicions de conservació adequades.

IV.- Que atesa la importància d'aquestes obres per al seu discurs museogràfic, l'Institut Municipal Reus Cultura està interessat en disposar d'aquests béns en qualitat de comodat.

V.- Que ambdues parts valoren positivament l'esmentat comodat i desitgen establir-ne els termes i condicions mitjançant la formalització d'aquest contracte.

I, amb la finalitat de concretar els termes d'aquesta col·laboració, ambdues parts

ACORDEN:

PRIMER.- La _____ cedeix temporalment en règim de comodat i caràcter gratuït a l'Institut Municipal Reus Cultura les obres d'_____ detallades en l'annex d'aquest comodat perquè formin part del seu fons consultable. Els responsables de l'IMRC, podran decidir exposar alguna de les obres en funció del seu projecte museogràfic.

Així mateix, totes les obres estaran disponibles per a la consulta pública i per als estudiosos.

SEGON.- El present contracte de comodat és eficaç des de la data de la seva signatura i es constitueix per un període de deu anys des de la signatura d'aquest contracte, període que podrà ser prorrogat de mutu acord de les parts, per anualitats successives o per un període superior, mitjançant la formalització de les corresponents addendes.

En cas de rescissió d'aquest comodat, _____ recobrarà les obres sense cap càrrec, i l'Institut Municipal Reus Cultura es farà càrrec de les despeses d'embalatge i transport al seu nou emplaçament.

TERCER.- L'Institut Municipal Reus Cultura adoptarà totes les mesures que, segons els criteris dels seus tècnics, resultin necessàries o convenients per protegir l'estat físic i la seguretat de les obres.

QUART.- El trasllat de les obres a les dependències de l'Institut Municipal Reus Cultura s'efectuarà per compte i a càrrec del mateix Institut, el qual assumirà també les despeses necessàries per a la seva conservació ordinària; si per a la conservació de les obres esdevingués necessari efectuar despeses extraordinàries, aquestes aniran a càrrec de _____, si bé amb caràcter previ l'Institut Municipal de Museus de Reus, li comunicarà les actuacions que s'han d'efectuar i les despeses aproximades que suposaran l'actuació, sens perjudici del què disposa l'incís final de l'article 1.751 del codi civil, que faculta el comodatari a efectuar les actuacions que esdevinguin necessàries sense esperar el resultat de l'avís si aquestes despeses s'han d'efectuar amb una extremada urgència.

CINQUÈ.- L'Institut Municipal Reus Cultura es compromet, així mateix, a formalitzar, per al període que duri el comodat, una pòlissa d'assegurança que cobrirà els eventuals danys o desperfectes que puguin patir les obres, així com la seva pèrdua per robatori o incendi. Els valors de cadascuna de les obres a assegurar són els que es recullen en l'annex d'aquest contracte. Aquesta valoració es fa exclusivament a efectes de la pòlissa d'assegurança a subscriure.

SISÈ.- Mentre duri el comodat, _____ cedeix també de manera no exclusiva a l'IMRC els drets de comunicació i exhibició pública de les obres objecte del present comodat. Mentre duri el comodat l'IMRC podrà cedir temporalment les obres a altres centres per a la seva exposició, així mateix, es podran reproduir en imatges fotogràfiques, prèvia autorització escrita de _____

SETÈ.- L'Institut Municipal Reus Cultura farà constar en el lloc on s'exposin les obres objecte del present contracte, que són propietat de _____ i es troben cedides a l'Institut Municipal Reus Cultura en règim de comodat.

VUITÈ.- En tot el material que s'editi en el qual apareguin aquestes obres, figurarà que són propietat de _____ i es troben cedides a l'IMRC en règim de comodat.

NOVÈ.- Una vegada resolt el contracte, pel transcurs del temps inicial o prorrogat o per qualsevol altra de les causes previstes a la clàusula desena, l'IMRC es compromet a retornar les obres cedides en les mateixes condicions en què van ser rebudes en el termini màxim de 15 dies des de la finalització del present contracte o, en el seu cas, les seves addendes de pròrroga. Així mateix, si _____ vol recuperar alguna de les obres que formen part d'aquest comodat, ho podran fer, sempre que ho sol·liciti amb l'antelació d'una setmana.

DESÈ.- El present contracte es resoldrà i restarà sense efectes per les causes següents:

a. Finalització del termini pactat.

b. L'acord d'ambdues parts.

c. La voluntat expressa d'alguna de les parts prèviament comunicada a l'altra. En aquest cas, les despeses corresponents a l'emalatge i transport de les obres i els documents seran a càrrec de qui manifesti la voluntat de resoldre anticipadament el contracte.

d. L'incompliment del qualsevol dels seus pactes i la inobservança de la normativa aplicable.

ONZÈ.- Ambdues parts de comú acord, es comprometen a resoldre les seves diferències derivades de la interpretació de les clàusules contingudes en el present contracte de forma amistosa; cas de no ser possible, seran de coneixement i competència dels jutjats i tribunals de la jurisdicció civil competents a la ciutat de Reus.

I, en prova de conformitat, ambdues parts signen el present contracte, per duplicat i a un sol efecte, en el lloc i data de l'encapçalament.

Institut Municipal Reus Cultura

La secretària per delegació
de l'IMMR

INFORME D'ADQUISICIÓ (data)

Acceptat

No Acceptat

Número d'Inventari

Objecte

(imatge)

Mesures

Material

Formats

(fotografia)

Descripció

Modalitat d'adquisició

Valoració

Dades del propietari

Nom i Cognoms

Adreça

DNI/NIF

Correu electrònic

Telèfons

Altra informació

A- Valoració de l'adequació de l'obra o bé patrimonial a la col·lecció del MRSV

B- Valoració de l'estat de conservació de l'obra

C- Valoració del cost emmagatzematge i de la conservació de l'obra.

D- Valoració econòmica de l'obra o del bé patrimonial.